

forslaget var forelagt Tinget her, en Slags Indsigelse fra Besidderen af en privat Forstrand i Sjælland. Den er trykt som Bilag 2 til Betænkningen, og Ministeriet fremsendte den med nogle Bemærkninger, der ere trykte som Bilag 1. Som det vil det ses af, hvad jeg der har udtalt, tror jeg ikke, at den private Forstrandsretsejer overhovedet har nogen videregaaende Ret, end at alt det bjærgede, hvortil der ingen Ejer melder sig, skal tilfalde ham, saaledes altsaa, at Bestemmelsen om, at noget saadant kan tilfalde Jinderen, maatte over for ham vilde være en Uret, hvorfor Lovforslaget for saa vidt kunde tiltrænge en Ændring. Men i øvrigt tror jeg ikke, at den private Forstrandsejer har nogen Ret til at modsætte sig en Ordning af Bjærgningsvæsenet. Hans Ret gaar jo kun ud paa, lige som Statens, at faa det, der bliver tilovers, som der ingen Ejer melder sig til, men Organisationen og navnlig den Kontrol, der fra det offentlige Side maa føres med alt Bjærgningsvæsenet for at beskytte de virkelige Ejere, mener jeg, han maa finde sig i, ligesom ogsaa Forordningen af 28de December 1836 forudsætter, at dens Regler i Almindelighed maa gælde ogsaa for de private Forstrande. Smidertid, da der, som det ses af de omtalte Udstykker, paa det nævnte Sted er indført en anden Ordning, en Ordning, som man ikke i og for sig fra det offentlige Side har nogen Forpligtelse til at respektere, fordi den aldrig er bleven konfirmeret af Statsmyndighederne, vil der paa den anden Side, for saa vidt denne Ordning ellers findes tilfredsstillende, saaledes at et Bjærgelov ikke behøves, ikke være nogen særlig Grund til foreløbig at gribe ind i den. Saa længe derfor den bestaaende Ordning efter indhæftede Erklæringer fra Politimestrene og Amtet kan anses for at virke paa tilfredsstillende Maade, vil man ikke finde nogen Anledning til at gribe ind deri. For øvrigt ville ærede Medlemmer jo se af Bilag 4, at der kun er meget lidt tilbage af privat Forstrandsret her i Landet. Foruden den Forstrandsret, som jeg nys har omtalt, nemlig paa den saakaldte Labjærg Forstrand paa Ringkøbing Amts Kyst, er det egentlig kun paa Den Anholt, at Forstranden er i privat Eje, hvorhos der haves delvise Privilegier — ingen fuld Forstrandsret — for Beboerne paa Sans og Mandø. Spørgsmaalet om Forholdet til den private Forstrandsret spiller altsaa kun en meget underordnet Rolle.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg kun indstrænke mig til at udtale, at jeg, som sagt, ikke har noget at indvende

mod de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Da ikke flere ønskede at byre sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene under Nr. 1—4 til § 1 af Udvalget:

1) Linie 1. „Amtmands“ forandres til „Politimesters“.

2) Linie 2. Efter „Amtmanden“ tilføjes: „for Landets Vedkommende og Politimesteren for Købstædernes og Handelspladsernes Vedkommende“.

3) Linie 2. Efter „Strandfogder“ tilføjes et nyt Punktum saalydende: „Om Ansættelsen her offentlig Bekendtgørelse, for Landets Vedkommende ved Væsnung til Kirkestævne; Udgiften hertil afholdes for Købstædernes Vedkommende af Kæmmerkassen, for Landets Vedkommende af Amtsfonden.“

4) Linie 4. Mellem Ordene „varetager“ og „Stedets“ indskydes: „i Købstæderne og Handelspladserne Politiet og paa Landet“.

vedtoges uden Afstemning.

§ 1 med de vedtagne Ændringer saalydende:

Paa de Dele af Kysten, hvor det efter vedkommende Politimesters Skøn findes fornødent, ansætter Amtmanden for Landets Vedkommende og Politimesteren for Købstædernes og Handelspladsernes Vedkommende særlige Strandfogder. Om Ansættelsen her offentlig Bekendtgørelse, for Landets Vedkommende ved Væsnung til Kirkestævne; Udgiften hertil afholdes for Købstædernes Vedkommende af Kæmmerkassen, for Landets Vedkommende af Amtsfonden. Paa de private Forstrande forbeholdes det dog Forstrandsejeren som hidtil selv at ansætte Strandfoged, mod at Valget godkendes af Amtmanden. Hvor Strandfoged ikke er ansat, varetager i Købstæderne og Handelspladserne Politiet og paa Landet Stedets Sognefoged, paa Bornholm Sandemanden, de Strandfogden efter denne Lov paaahvilende Forpligtelser.

Indtil Politimesteren, selv eller ved Fuldmægtig, kan komme til Stede, træder Strandfogden i dennes Sted til Udøvelse af den Politiet tilkommende Myndighed.

vedtoges uden Afstemning.